

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 280.

V Ljubljani, v torek 7. decembra 1886.

Letnik XIV.

Kdo je kriv?

Prav dobro nam je došel članek v „Slovenu“: „Kdo je kriv“. Že kmalo ktereга nisem tako pazljivo čital, kakor tega, ker resnica je skozi in skozi, čeravno sem ter tje za nas katoličane malo zbadljiva. Dovolite mi, da tudi jaz še nekaj besed dostavljam — znabiti le tudi ponavljam, pa nič ne dé, naj slišijo tudi tisti, ki so nekako topouhi za take resnice.

Žalostno je sicer, a resnično, da v katoliški Avstriji je komaj toliko krščansko-konservativnih časnikov (političnih namreč), kakor imamo prstov na rokah. Veseli nas pri vsem tem to, da svojo slabost tako odkritosrčno pripoznamo; to nam je porok, da še nismo zgubljeni. — Zjokal bi se pravi krščanski rodoljub, kedar se ozre po širni državi ali ljubi ožji domovini ter išče političnih, katoliško-konservativnih listov, a najde le pustine in pogorišča. In še ti listi, kolikor se jih najde, če jih primerjamo z liberalnimi in židovskimi listi, kaki korenjaki, mnogoštevilni so ti, in naši —? Oj, kako mali in skromni! Kako imajo liberalni listi po 10, 20, 30 tisoč naročnikov, kako pa oni naši! Naj bi jih imeli saj toliko stotin, bili bi še zmirom lahko zadovoljni, a tudi tega ni. Kaj pa, da imajo nemški listi številnejše občinstvo, kakor slovenski, ter se mali narod z velikim ne more meriti; ali žalibog, da tudi pri nemških katoliško-konservativnih listih isto zapazujemo, kakor pri nas, da namreč imajo ti komaj deseti del naročnikov, kakor jih imajo liberalni in brezverni židovski listi. Ali se ne razodeva že tu jako očitno vnemarnost za resnico in zanikrnost za pospeh naše katoliške reči? Naj bi se pač tako ne! Res, da stroškov imamo na vse strani zadosti in marsikomu je težavno več listov naročevati; a drugi časi, druge potrebe; drugi pomočki, druge dolžnosti. Pritrgajmo si kje drugej; naj tudi včasih malo boli, to pa ono priljubljeno navado opustiti; če pa dobra reč malo zatajevanja, malo pritrganja tirja, mar li ne bomo imeli toliko požrtvovalnosti? Dobra reč ima že to lastnost, da se ne izvršuje brez trpljenja, brez požrtvovalnosti; le zatečen kamenj se valí v dolino sam po sebi.

Cedalje primerjam krščansko-politične liste — slovenske in nemške — z liberalnimi ter brezvernimi, moj Bog, kaka je primera! Kako so naši pohlevni, krotki, ponižni, prizanašljivi, tako, da že zaradi same pohlevnosti skoraj izhajati ne moremo. In liberalno-brezverni, oj, kako ponosni, odločni, zapovedljivi, da — predrzni so v svoji pisavi! Iz tega sledi, da pohlevnosti, krotkosti in ponižnosti politični listi ne smejo poznati, če hočejo sami sebi dobro! Če bi bili naši katoliški časnikarji svoj čas bolje razumeli, kakor so ga; če bi se bili svojim nasprotnikom takoj od začetka tako po robu postavili, da bi bilo nasprotniško strelivo in drugo orožje odletavalo in nazaj na nasprotnika letelo; če bi se bili katoliški časnikarji frامasonom in liberalcem z enakim orožjem nasproti postavili, s kakoršnim so ravno prej navedeni napadali altar in prestol, bi bilo danes pač mnogo drugače, kakor je, in to ne le po Avstriji, temveč tudi pri nas doma, po mestih in v domači fari.

Pojdimo stopinjo naprej in pogledimo časnikarske čitatelje. Tudi tu najdemo, da krščansko-politični časnikarji ne poznajo duha časa in njegovih zahtev. Dandanašnji rod ne poprašuje dosti po zlatu in še zlasti ne, ima-li taisto po 14 ali še več karatov, temveč je prav vrlo zadovoljen s talmi-zlatom ali če že mora biti — z zlatom po 6 karatov. Samo da se sveti, pa je dobro. Tako tudi: Kaj današnji narod poprašuje po jedrnatih, po duhovitih člankih in drugih sestavkih? Nič! Prepusti in predolgočasni so mu! Današnja doba je doba elektrike in sopara, doba fraz in površnosti. Židovstvo jo je razumelo in je na tej podlagi svoje liste ustanovilo in vspeh je bil gorostasen. Vse se trga, vse se puli za nje, ker so — pikantni! Kaj le bo pohlevno katoliško revšče, proti našopirjenemu židovskemu časniku, kjer fraze zavite v pikantne novice, laži in obrekovanja na vseh straneh iz lista strlé.

Današnji rod sam fraze obraja; ne čudimo se mu toraj, če rajše sega po listih, ki mu fraze prinašajo, kakor pa pošteno, katoliško berilo. Narod zahteva pikantnih novic, kričečih člankov, v katerih se tu pa tam tudi cepec pokaže, ne pa suhoparnih razprav o čemur koli že. Prvih, če resničnih ali izmišljenih, po tem se ne vpraša, donašajo mu pa židovski listi na ostajanje, katoliški in konservativni

le malo. Vzroka sta tukaj dva. Prvi je ta, ker imajo židovski listi mnogo naročnikov, toraj tudi veliko denarja na razpolaganje, toraj tudi povsod dobro plačane poročevalce, kateri jim vsako reč še popolnoma toplo sporočajo in dostikrat še toliko ne počakajo, da bi se popolnoma dovršila. Tako se zgodi, da ena reč se danes sporoča, jutri pa preklicuje, da „bolgarska deputacija tri dni zaporedoma iz Sofije na Dunaj odhaja“ itd. Drugi vzrok je pa tudi ta, da so konservativni listi pri sporočanju mnogo prepočasni. To pa menda iz strahu, da bi kake reči ne sporočali, o kateri se še ne vé, ali je resnična ali ne. Tako postopanje je sicer hvalevredno, toda praktično ni! Dandanašnji bralci čitajo le tisto radi, kar je novo, če se mora včasih preklicati, e kaj zato!

(Konec prih.)

„Oesterr. Reform - Verein“ o splošnem položaji.

Dunajsko društvo „österr. Reformverein“ je imelo v petek (2. t. m.) v dvorani „zu den drei Engeln“ sejo. Pričakovali so ogerskega antisemita poslanca Simonyja, a ta se je izgovoril. Sejo je otvoril društveni prvomestnik pl. Gasser, in g. Mehringer je govoril o političnem položaji. On je za mir, ker Avstrija bi prišla, ako bi bila nesrečna v vojski, v veliko nevarnost, še celo za obstoj bi šlo. — On govori za notranjo socialno preosnovo, ki bi bila najboljša priprava za vojsko. Govori potem mnogo o razmerji židov do kristjanov, ter pravi, mesta ostanejo zato krščanska, ker dobivajo vedno prirastek iz kmetov. — Dalje povdarja nesložnost nižje in višje duhovščine v židovskem vprašanji. (Te pač ni nikjer; kaj ima kristjan misliti o židih, je določno naznanjeno v sv. veri, po kateri so se od nekdaj ravnali kristjani z duhovščino.) On pravi, gospodarski prepad je tako velik, da je le z bajoneti mogoče mir ohraniti. Poskušalo se je sicer tu in tam kaj zboljšati, a ni ga poguma, da bi se to nadaljevalo. (Govornik pripoveduje, da v treh predilnicah še zmirom otroci in žene po noči delajo. Govornik nasvetuje resolucijo, v kateri zbor izreka začudenje, da se nekteri

LISTEK.

Carstvovanje Katarine II. (1762—1796.)

Po Solovjevu in drugih spisal J. Steklasa.

(Dalje.)

10. Vojni — druga turška in švedska.

Čim dalje so se pomikali Rusi v poljske pokrajine, tim mnogobrojnejše so postajale čete konfederatov; v Litvi so bratje Kozakovski, davni privrženci Rusije, obrazovali konfederacijo, ki se je zedinila s targoviško. Polovica dežele se je nahajala v ruski oblasti; kralj je naložil svojemu rodjaku Josipu Ponjatovskemu, da sklene primirje, ter je napisal pismo carici, v katerem obeča poljsko krono vnuku njenemu, Konstantinu Pavloviču. V Petrogradu pa je svet višjih svetovalcev, katerim je Katarina ta predlog na razsodbo predložila, pronašel kraljevo namero za neiskreno, prisiljeno vsled okolnosti, protivno objavi same carice, da ona hoče

vzpostaviti v Poljski vse po starem, ter mogočo probuditi sum inostranskih držav proti ruskemu dvoru. Katarina je odgovorila Stanislavu Avgustu z zahtevo, da naj pristopi k targoviški konfederaciji; kralj se je podal. Rusi so zavzeli Varšavo; konfederati so se zbrali v Brestu Litovskem (v grodnenski guberniji, pri izlivu Muhavca v zapadni Bug, ena najjačih trdnjav v zapadni Rusiji, živahna obrtnost in trgovina s sosednimi deželami, 25.000 prebivalcev) meseca septembra l. 1792 in poslali zahvalno poslanstvo v Petrograd. Iz Bresta je bila glavna uprava konfederacije prenešana v Grodno (guberinsko mesto na Njemenu; glasovita trgovina z žitom, lesom in konopljo, 25.000 prebivalcev, ki so večinoma židovi), kjer se je Feliks Potocki s svojimi tovariši bavil s sestavljanjem novega ustava. Ruski poverjenik je bil Sivers, znamenit upravitelj Katarinine dobe. Sivers je spravil tudi kralja v Grodno, da bi prisostvoval na zboru, ki se je zbral v tem mestu. Kralj se ni rad podal, kajti prevedel je, da se ta čin ne bode končal samo z novim ustavom. Avstrija in Prusija ste se sporazumeli nagraditi se za stroške

v francoski vojni s tem, da je Avstrija hotla zameniti Belgijo za Bavarsko, a Pruska pa bi morala dobiti nagrado na račun Poljske. Meseca januarja l. 1793 je objavil pruski kralj, da mora on za časa vojske s Francosko neobhodno skrbeti za svojo varnost, in to tem bolj, ker morejo postati jakobinske namere in razdraženost duhov prav nevarne. Neposredno za to objavo pa so pruske čete stopile na poljsko zemljišče. V marecu je izdal pruski kralj novo izjavo, da tako zvana domorodna stranka v Poljski, navdahnjena s francoskim demokratičnim jakobinskim duhom, ne gledé na svoj poraz, podpihuje povsodi tajni upor, zadobiva privržencev, posebno pa, da je s tim strupom napolnjena Velika Poljska, vsled česa se je on, kralj, bojujoč s Francosko, odvažil zavzeti poljske dežele, da bode od te strani varen; na tak način je Prusija osvojila Poznanj, Gnezen, Kališ, Seradž, Lenčico, Čenstohovo, Torun, Dancig. 29. marca je bil izdan v Grodnu manifest carice Katarine, kjer se govori, da se premagana stranka novotarjev, neimajoča sredstev za javni odpor, trudi v srcu poljske republike razširati

podjetniki ne ozirajo na določila postave, ktera pripoveduje otrokom in ženam po noči delati in da minister trgovine avstrijskim predilničarjem ni rekel drugega nego to, da on želi, da bi obrtniške oblasti prve stopnje po mogočnosti ozirale se na postavne določbe. (Resolucija je bila sprejeta enoglasno).

Gospod Mehringer je pripovedoval, kar je videl v Budapeštu, ter rekel, da je tam še slabše, ljudje nimajo dela, — a zgodilo se bode z Budapešto ravno tako, kakor z njivo, na kateri nove miši spodrivajo stare, da poslednjič obojim hrane zmanjka. Gospod Rasp govori o občinskih stvarih. On se spominja primanjkljaja treh milijonov. To pride od tod, ker v to poklicani nimajo pravega razuma. Ako ga pa nimajo, naj bi pa odstopili. — Sedaj je na Dunaji 60.000 ljudi brez zaslužka, in to pomeni 150.000 ljudi brez kruha. Dosihmal je bil anarhizem le med delavci, sedaj bode pa tudi med obrtniki.

Govornik potem omenja dogodka v Penzing-u pri Dunaji, ko se je odbornikom Dunajskega mesta podtikovala podkupljivost. Poslednjič se je pa reklo: Kaj pa, take malenkosti; vsak mora živeti. Ako se to malenkosti, človek res ne more vedeti, kje se veliko prične. Potem pripoveduje govornik o plinovem društvu, ter pravi, da je to društvo potrosilo dva milijona, da ni mestno starešinstvo odpovedalo obstoječo pogodbo. Samo to se ne vé, ali so potrosili ta denar iz ljubezni do svojih uradnikov, ali pa so ta denar drugi v žep vtaknili. Ko bi bilo mesto odpovedalo pogodbo plinovemu društvu, bi bilo mnogo prihranilo in s prihranjenim bi bilo lahko podpiralo obrt. Ko bi bilo mesto samo prevzelo električno razsvetljavo, bi bilo tudi dvorno gledališče rabilo to luč. Sedaj pa velja za vsako občinsko sejo razsvetljava okoli 90 gl. Sicer mora vsakdo nevoljen biti, stopivši v mestno hišo. Štirinajst milijonov ne bo dosti, da se vse napravi; sama dvorana bode stala en milijon. Samo vzdrževanje tacega poslopja presega prihodke kake občine. — Slednjič so prišle na vrsto še nekatere notranje zadeve, potem se je zbor razšel.

Marsikaj času primerne se v tem društvu razpravlja, a merodajni gospodje naj bi ne zapuščali krščanskega stališča. Brez pravega krščanstva se ne bode rešilo socijalno vprašanje; ako se človeška družba znebi teh pijavek, prišle bodo druge. Dostikrat ljudje, kateri kako stvar najhuje vdeljujejo, utihnejo kedar se jim usta z zlatim trakom zavežejo. Le krščanska postava, ktera naklada dolžnosti bogatinom in revežem, prvim očita trdovratnost in jim žuga z božjo postavo, druge pa tolaži in opominja k potrpežljivosti, more rešiti socijalno vprašanje. — Židov se nam ni treba toliko bati, pač pa židovskega duha kateri zavzema sebično dejanje in brezobzirnost, ki se ne briga za božjo postavo, samo da najde pri vsem svojo korist.

Hrvatska Matica.

Glavna skupščina „Matice Hrvatske“ je bila v nedeljo ob 10. uri dopoldne v vseučelišnem poslopji. Zbralo se je več odličnih književnikov, vseučelišnih profesorjev, odbornikov „Matice“, narodnih zastopnikov in mnogo vseučelišnikov. Predsednik Ivan Kukuljević Sakeinski otvoril zborovanje ter pravi v uvodnem govoru med drugim, da more „Matica“ po knjigah, ktere izdajo tekmovati z enakimi zavodi drugih dežel. On obžaluje, da manjka takih odlič-

njakov, ki bi krog sebe zbirali ljudi, ki imajo voljo in sposobnost delovati na književnem polju. Napredek ovira tudi to, da ženski spol ne razume hrvaškega jezika, toraj ne mara zanj. (Je tudi pri nas tako). Odbor „Matice“ dobro pozna potrebo medsebojnega zbiranja in občejanja mladih književnikov in vsled tega po mogočnosti pospešuje zgradbo „Narodnega Doma“, kteri bi imel poslati stekališče mladi inteligenci. Zahvaljuje se vladi za podporo 1500 gld. ter se nadeja, da bode vlada dalje tudi podpirala to prekoristno društvo; zahvaljuje se dalje marljivemu blagajniku in tajniku gospodu Kostrenčiču. Konečno se zahvali sam za svojo osebo „Matici“, ki ga je o priliki 50letnice pisateljskega delovanja toliko počastila, ter obeta, da hoče tudi v prihodnje nevtrudno delovati na korist „Matice“.

Tajnik in blagajnik g. Kostrenčič prebere izvestje tajnikovo in blagajnikovo. Iz prvega razvidimo, da je „Matica“ izdala lani 6 knjig, isto toliko se jih letos tiska in to od odličnih pisateljev kakor od Kukuljevića Sakeinskega, ki je pisal več životopisov hrvaških mož iz preteklosti, dalje od Vebece, ki je opisal svoje potovanje v Carigrad.

Izdale se bodo te knjige takoj, kedar bode znano, kak vspeh bo imel natečaj za nagrado iz vstanovitve Koturove. Zbirka narodnih pesem je to leto zdatno narastla. Za letos misli „Matica“ izdati daljni zvezek klasikov in sicer govore Ciceronove, ktere je prevedel Adolf Veber in pozneje še Herodota. Knjižico za hrvaške trgovce marljivo izdeljujejo dr. Vrbanić in dr. Lorković. Tudi hrvaško-slovenski rečnik se bode letos izdal, spisal ga je g. Musić. Prošlega leta je imela „Matica“ 6131 članov; vsega skupaj je izdala 42.000 iztisov raznih knjig. Prihodkov je bilo 24.509 gld. 16 kr., za izdanje knjig se je potrosilo 20.478 gld. 14 kr. Od ostalih dohodkov je vloženo v glavnico 3469 gld., v blagajni je ostalo 562 gld. 2 kr., na dolgu je pa 3022 gl. Temeljna glavnica „Matice“ imela bi znašati 63.288 gld. 51 kr., za nagrade je odmerjeno 43.924 gld. 50 kr.; od tega je potrošeno do sedaj 24.045 gld. 82 kr., ostane na razpolaganje 19.878 gld. 64 kr. Odšteviši zaklad za gradnjo ostane še 16.688 gld. 57 kr. Draškovićeve vstanova je imela prihodkov 832 gld. 64 kr.; od tega je izdano 682 gld. 64 kr. ter ostane 150 gld.; ta vstanova šteje sedaj skupaj 16.847 gld. 56 kr. Koturova vstanova znaša 3372 gld. 64 kr., a Jakiceva 694 gld. 20 kr. Odšteviši gradjeni zaklad ima „Matica“ glavnice 38.328 gld. 77 kr. To izvestje se sprejme odobrovaje na znanje; za pregledovanje računov so odbrani: Ornadak, Rubetić in dr. Marjanović. Za skrutinatorje so izbrani: dr. Lobmaier, dr. Dočkal. V knjižnični odbor so bili odbrani: dr. Kispalić, Smičiklas, Tomic, Jos. Eugen in za namestnika H. Badalić. V gospodarskem odboru so: Lopašić predsednik, Eisenhut odbornik.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. decembra.

Notranje dežele.

V hrvaškem deželnom zboru spravili so se poslanci minulo soboto učiteljem za hrbet in so nekteri neljubo po njih mahali. Na dnevnem redu

so imeli namreč načrt postav o osnovi nadzornega oddelka za ljudske in srednje šole po deželi. Naučni odsek je predlog že sprejel z opombo, da bo le § 2 treba nekoliko spremeniti. Omenjeni paragraf zahteva, da naj se za deželne šolske nadzornike imenujejo le take šolske moči, ki so tehtne v pedagogično-didaktičnem, kakor tudi v znanstvenem oziru. Naučni odsek je pa rekel, da je to preveč zahtevati, in je zadosti, če ima kandidat le eno obeh lastnost, je že dober. Opozicija se je pa temu nasvetu nekoliko protivila, ker je trdno prepričana, da pri hrvaškem učitelstvu zlasti v znanstvenem oziru ni vse zlato, kar se sveti, kakor je to sam potrdil historik Smičiklas. Dr. Markoviću so pa gospodje učitelji zdatno bolj pri srcu in pravi, da za domačo rabo so čisto zadosti učeni. Marković je iz tega vzroka tudi prav toplo priporočal, da naj bi se za deželne šolske nadzornike ljudskih šol v prvi vrsti jemali izvrstni učitelji po učiteljskih. Ko so se še nekteri oglasili za in proti, se je načrt sprejel v vladinem smislu.

Vnanje države.

Iz Bolgarske so novice jako redke postale. V vojaškem taboru je najnovejša to, da bodo vsem osim pehotnim polkom po eno družino (kompanijo) pridali. Deputacija je odšla po svetu in pravijo, da kakor hitro se ta zopet domu povrne, se bode takoj sobranje sklicalo in bode kneza volili. Kdo bode pa bodoči knez, ni še nič gotovega, temveč je le uganjanje. Kmalo se čuje, da bode bodoči knez princ Waldemar Danski, kmalo zopet Battenberg in še kateri tretji, četrti. Najzanimivejša je pa najnovejša kombinacija, došla iz Belegagrada, da gré bolgarska deputacija zato po svetu, da bo pri evropskih veslesilah priporočala kandidaturu srbskega kralja Milana in bo ob enem zahtevala ustanovo personalne unije med Srbijo in Bolgarijo. Novica se je slišala že minulo jesen, takoj, ko je bil odšel Battenberg iz Bolgarije in se sedaj po listih zopet ponavlja; resnice bo težko kaj na tem. Ko se deputacija povrne, bomo že zvedeli, kako in kaj je opravila po Evropi. Proti sedanjim vladarjem jela sta obračati svoje rogé Karavelov in Cankov; posebno je Karavelovemu prav veliko na tem ležeče, da bi se s Cankovim Draganom pobratil. Kakor se pa najnovejša novica glase, se bo Rusija tudi pri Cankovih več ali manj opekla, če misli, da pojdejo za njo skozi grm in strm. Četrti kandidat na bolgarski prestol je pa princ Bogorides, sin bivšega guvernerja v Istočni Rumeliji, in se je prav te dni v Petrograd odpeljal, če bi se dalo morda na kak način na bolgarski prestol splezati. Morda pojde, ker ima Bogorides v Petrogradu skušenega pokrovitelja, starega Giersa, s katerim sta si v sorodu. Od druge strani se pa zopet čuje, da mu Giers ne bo kdo vé kaj pomagati mogel, ker se samemu stol majé.

Na Nemškem je te dni v državnem zboru spregovoril besedo mož, ki ga po celi Evropi poznajo kot najbolj molčečega človeka — *grof Moltke*. Sedeli so ravno pri debati o vojnem budgetu in beseda je dala besedo. Kar se oglasi tudi molčeči Moltke in pravi: „Oboroževanja po sosednih državah z nekako naravno silo na to vlečejo, da se moramo ali na to ali pa na ono stran odločiti. Poglejmo le na sosedne naše onostran Vogezev. Kar so le mogli, napeli so svoje vojaške strune in povem Vam, da taka napetost ne more dolgo trajati. Počiti bo morala; kajti dežela, kakor je Francoska, je ne bi prenašala, vsaj dolgo časa ne. Reklo se nam je, da bi bilo najbolje, če bi se s Francozi lepo sporazumeli. To bi bilo že vse prav, ko bi ne bilo tukaj Alzacije in Lorene. Dokler bode na Francoskem javno mnenje merodajno in bode zahtevalo omenjeni dve nemški pokrajini nazaj, ki jih nikdar dati ne moremo, pač ni misliti na kakoršno-koli sporazumljenje. Kar se tiče zveze z Avstrijo, Vam povem, da smo, kar se dá, prijatelji! Toda vevlast mora gledati, da se lahko sama ná-se zanaša. Mir, ki ga še imamo, bi šel kmalo po vodi, če bi ne imeli

vražji nauk, vsled kterega se nahajajo že v stolici in mnogih pokrajinah Poljske klubi, ki stojé v zvezi s Pariškim jakobinskim klubom; da, carica ruska, kralj pruski in cesar rimski niso našli drugega sredstva za ohranjenje občne varnosti, nego omejiti predele poljske republike. Za mejo med Poljsko in Rusijo je bila naznačena črta, provedena od istočne meje Kuronije mimo Pinska čez Volin k mejam avstrijske Galicije; Rusija je dobila zemlje 4533 štirijaških milj in 3.000.000 prebivalcev; 11. julija l. 1793 je zbor podpisal zgubitek označenih predelov; Prusija pa je dobila po njej zavzete dežele. Stanislav Avgust se je obvezal niti s kom vojevati, niti sklepati dogovore brez soglasja Rusije; število poljske vojske je zmanjšano do 15.000 mož; vpeljan je poprejšnji red, bivši do 3. maja 1791. Od Katarine opolnomočeni general Igelsström je posedel Varšavo z rusko vojsko.

12. Tretja delitev Poljske.

Ali s tim stvar še ni bila končana. Tajno društvo, osnovano v Varšavi, je začelo občiti z Va-

troslavom Potockim, Kollontajem in Kosejuškom, ki so se bili podali v Draždane. Glavni članovi tega društva so bili: general Dzialinski, kamornik Vengerski, trgovec Kapostas, rojen na Ogorskem, čevljar Kilinski. Meseca marca leta 1794 plane iznenada punt v Krakovu; ustanovila se je začasna uprava, ki je objavila vojno Prusiji in Rusiji, Kosejuško pa je bil proglašen za diktatorja in vojskovodjo; vzdignila se je tudi Varšava, kjer je zaglavilo Rusov, iznenada napadenih čez dva tisoč; Igelsström se je komaj rešil; po primeru Varšave se je ravnala tudi prestolnica Litve Vilna. Kosejuško je bil 6. junija premagan pri Ščekocinah od zedinjenih ruskih in pruskih čet; skoraj ravno tisti čas so Rusi potolkli generala Zajončeka pri Helmu. Zapovednik Venjavski je predal brez odpora Krakov Prusom. Vest o poslednjem dogodjaju je dala v Varšavi povod strašnemu dogodku, ki je bil podoben prizorom istodobne francoske prekucije; Kazimir Konopka je razpalil narod z govorom, v katerem je trdil, da se nahaja v Varšavi mnogo izdajalcev, podobnih Venjavskemu, in da jih je treba pokončiti, ker v pro-

tivnem slučaju bodo oni sovražnikom pomagali. Razdražena množica se zaletí proti ječam, kjer so bile sumljive osebe zaprte, vlomi vrata ter obesi mnogo jetnikov. Med tem pa se je približala Varšavi ruska vojska pod zapovedništvom generala Jerzena ter pruska pod poveljništvom samega kralja Friderika Viljema II. 12. avgusta so Rusi osvojili Vilno ter očistili Litvo poljskih čet. Ali pruski kralj je prenehal Varšavo oblegati, ker se je zbal, kajti v poljskih predelih, ki so spadali že k Prusiji, se je narod vzdignil proti novi vladi in ustaši so potopili v Visli prah, ki je bil odposlan pruski vojski. Sami Rusi so morali toraj to delo dokončati. Rumjancev Zadunajski, kteremu je carica izročila vodstvo vojne, da bi se po njenih besedah vojska obradovala, začuvši, da je vodstvo nad njim prevzel iznovič obožavani Belizar.

Rumjancev je zapovedal Suvarovu zediniti se z generalom Jerzenom ter udariti naravnost na Varšavo. Na potu proti temu mestu je razbil Suvarov dva poljska vojskovodja Sjerakovskega in Mokranovskega. Kosejuško je hotel preprečiti zedinjenje Su-

zdatnega števila bajonetov za njim, ki ga podpirajo. Tem bajonetom je pa pri nas podpore treba. Če pa državni zbor to podporo odbije, si bo zavalil veliko odgovornost na-se, odgovornost v tem smislu, ker bo s to nebržnostjo odprl sovražniku vrata v našo državo. Nemška se je zedinila, edina ostane naj vsem napadom nasproti! No, po teh besedah soditi, Moltke današnjemu oboroženemu miru ne zapu kaj prida.

Iz Benetek dohajajo novice o *velikem navalu*, ki so ga framasoni nedavno na Laškem napravili. V Bagnacavalo umrl je neki zagrižen Garibaldijanec, in ga je bilo pokopati treba. Ni nam znano, kaj da je bil povod, da se je pri pogrebu napravil velik proticerkven naval. Provročil ga je pa mlad framasonski postopač, ki je pri pogrebu s krepkim glasom zavpil: "Ob tla z duhovščino! Živela laška demokracija!" To mu je takoj toliko pomagalo, da so ga redarji prijeli in mislili zapreti. Tega pa zopet zbrana garibaldijanska sodrga ni dopustila. Kakor vihar zaleteli so se na redarje, ter so jim izpulili prijeto seme garibaldijansko. Ob enem jele so se pa dvigati pesti nad duhovščino, ktera se je takoj umaknila, vidoč, da je vsaka pametna beseda zastoj. — Irredentovska Italija se z velikanskimi koraki bliža svojemu propadu, v kterega se bo prej ali kasneje zvalila. Zgodovina nam spričuje, posebno pa francoska zgodovina, da so se celó cesarstva vselej razrušila, kedar se je cesar dvignil proti poglavarju sv. cerkve na zemlji. Dvakrat so imeli cesarstvo pod dvema Napoleonoma in obakrat je šlo po vodi, kakor hitro sta se cesarja sprla s sv. očetom. Osoda preganjala je pa še celó njuna sinova, da ni prišel nobeden do prestola. Kar je Francoze doletelo, tudi Lahom ne bo odšlo. — Kedar? je le Enemu znano.

Po najnovejših sporočilih sklenili so *Angleži s Kitajci* pogodbo, veljavno za slučaj, če bi se Anglija in Rusija sprijeli. Angleži so obljubili, da če jim pridejo Kitajci na pomoč s svojim brodom, so jim Angleži porok za nedotakljivost vsakojake Kitajske zemlje, ktera bi bila pred Rusi v nevarnosti. Kitajcem je bilo to všeč in so takoj obljubili svoje brodove, kolikor bi ga Angleži le potrebovali. Angleži so se na to pomoč že več let zanašali in so znali Kitajcem tako na srce govoriti, da so jim le-ti več častniških mest pri mornarici izročili. Spominjamo se, da je svoje dni Kitaj oporekal, kedar so se Angleži polastili Hamiltonske luke; o tistem protestu se sedaj čuje, da je bil nekako prisiljen, ker je Rusija na Kitajce pritiskala. Kakor čujemo, mislijo Angleži omenjeno luko Kitajcem vrniti. Če jo bodo, je še drugo vprašanje, in prav to dejanje bo najboljšje znamenje resničnega prijateljstva med Angleži in Kitajci. Kitajci se bojé obeh, in dobro vedó, da sta jim oba nevarna. Vendar pa ravnokar Rus bolj, ker bi jih lahko zgrabil na severu in na zapadu po suhem in na iztoku pa na mokrem, kakor pa Anglež. Kljuba temu pa bodo Kitajci težko kteremu dobri zavezniku; ker je njihova politika vedno od trenutka odvisna, kje se jim več dobička ponuja.

Izvirni dopisi.

Iz Celja, (Občni zbor katol. podp. društva) se je obhajal vsled naznanila pravilno 21. novembra t. l., ter bil dobro obiskovan, tako, da je bilo v prostorni dvorani „pri Slonu“ slednjič že težko dobiti sedež. Iz raznih sporočil smo zvedeli, da društvo že od leta 1879 sem srečno izvršuje svojo nalogo. Takratno dvorazredno slovensko dekliško šolo, ktero je društvo prevzelo v oskrbljevanje, smo razširili v četirirazrednico, ktero letos obiskuje 222 deklet iz Celja in okolice. Mar-

vorova s Jerzenom ter je napadel poslednjega pri mesticu Macjevicah, 12 milj od Varšave 30. sept. leta 1794: Poljaki so bili popolnoma premagani; Koscjuško je vrgel svojo sabljo proč ter zavpil: finis Poloniae! (konec Poljske!). Bil je vjet. V istini je bil to razsoden dan za Poljsko: poslednje uravstvene sile so bile iztrošene; sovraštvo strank se je raznelo, in za Koscjuškom ni bilo več človeka, ki bi bil s svojo ličnostjo in splošnim poverjenjem do sebe mogel vzdržati soglasje. Zedinivši se s Jerzenom je osvojil Suvorov Varšavsko predmestje Prago v strašnem napadu, v kterem ste se vzadnjič borili obe stranki. Z osvojenjem Prage je bila vojna dokončana; vodje punta so pobegnili čez mejo; Stanislav Avgust se je odpovedal prestolu ter se podal v Petrograd, kjer je umrl leta 1798; vazal Poljske, vojvoda kurlandski Peter Biron, se je tudi čez eno leto zahvalil za svoje dostojanstvo; oblasti litovska, grodnenska in kuronska so bile zedinjene z Rusijo; vojvodstva krakovsko, sendomirsko in ljubliško z Avstrijo; ostale zemlje z mestom Varšavo s Prusijo.

(Dalje prih.)

siktere zapreke so se delale društvu, kakor šoli; hvala Bogu in dobrim prijateljem: oboje stoji primeroma na trdnih nogah! Stroškov ima društvo zaradi četrtega razreda to leto veliko; izrednih dohodkov pa skoraj nobenih!

Zraven tega, da društvo skrbi za ta šolski zavod, pripravlja tudi še hrano ob poludne ubožni šolski mladini iz okolice. Štirikrat na teden — ob dnevih, kedar je pred in popoldne šolski poduk — dobiva 140 učencev (60) in učenk (80) toplo hrano. Za božič se bo tudi letos najrevnišim pripravilo nekoliko obutve in obleke. Toda društvena blagajnica ne bo mogla letos premagati stroškov za „božičnico“, zato se prosijo blagi prijatelji, naj nas blagovolijo podpirati. — Predsednik izreče najiskrenejšo zahvalo vsem blagim podpornikom, osobito prevzisenemu društvenemu pokrovitelju, premilostljivemu gospodu knezoškofu ter priporoča šolsko mladino nadaljni blagovoljnosti vseh rodoljubov. — Potem se je igrala tombola, ki je dala čistega dobička nekaj nad 20 gold. — Ker mi je znano, da je finančna oblastnija kaznovala nekatera društva, ktera so prirejala igranje tombole brez vladnega dovoljenja, naznanjam tukaj, da se mora za priredbo te igre prositi dovoljenja. Prošnja, kolekovana s kolekom 50 kr., se ima v ta namen narediti do c. kr. okr. glavarstva. V njej se pové: kdo napravi tombolo; v kakšen namen se ima porabiti dobiček; koliko tablice se bo razprodalo; po kateri ceni vsaka tablica; mora se dostaviti, da je podvzetnik pripravljen, plačati dotične davke in slednjič se mora zagotoviti, da se ne bojo dajali dobitki v denarji. Taka prošnja se mora vložiti vsaj mesec poprej, ko se misli vršiti ona igra; kajti okr. glavarstvo pošlje prošnjo deželni vladi, namestnija pa finančnemu ministerstvu. Finančno ministerstvo potem v soglasji z ministerstvom notranjih zadev prošnjo vslíši ali odbije. Deželni finančni direkciji in pa loterijskemu ravnateljstvu se ob enem naznani (od ministerstva), kaj se je odgovorilo prošniku zastran njegove vloge.

Domače novice.

(Klub narodnih poslancev) ima v sredo zvečer ob 6. uri v „Matični“ hiši posvetovanje o dnevnem redu prve deželno-zborske seje.

(Preširnovi besedi) priredi „Dramatično društvo“ in slov. delav. pevsko društvo „Slavec“ jutri dne 8. decembra 1886 v tukajšnjem deželnem gledališči. S posebne prijaznosti sodelujejo pri tej besedi slavni mešani zbor Šišenske čitalnice, g. I. Meden in g. P. Kajzel. Čisti dohodek namenjen je slov. delav. pevskemu društvu „Slavec“. Igralo se bo: Prvikrat: „Ponesrečena glavna skušnja.“ Komična slika, priredil Ig. Borštnik, in pa „Gluh mora biti.“ Burka v 1. dejanji, poleg francoskega „Le deux sourds“ poslovenil J. Noll; v tej nastopi g. Kajzel. Vstopnina kakor navadno.

(Zrelo jagode) dobilo je vredništvo „Laib. Ztg.“ za Miklavža iz Ljubljanskega Grada. Dozorela je popolnoma pravilno na ondašnjem dvorišči za sprehod.

(Kmetijska potovalna predavanja na Dolenjskem) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v mesecu decembru v sledečih krajih: Soboto 11. decembra ob 10. uri dopoldne v Toplicah; nedeljo 12. decembra ob 7. uri zjutraj v Semiču; ponedeljek 13. decembra ob 10. uri dopoldne v Drašičah; torek 14. decembra ob 10. uri dopoldne v Radovici; sredo 15. decembra ob 10. uri dopoldne v Podzemlji. Predavanje bode povsod v šoli. Gosp. Pirc predaval bode o trtni uši, o sredstvih, kako se je Dolenjem ogniti veliki nevarnosti, ki jim preti vsled trtne uši, o važnosti kmetijske šole v Grmu, o kmetijstvu sploh itd. Predavanje namenjeno je le za odrastle kmetovalce.

(Pri večerjanji volitvi) na Notranjskem dobil je v Logateci g. dr. Ferjančič 45, g. Globočnik 12 glasov. V Postojni jel je veter od druge strani vleči in je dobil g. Globočnik 59, g. dr. Ferjančič 34 glasov. Več volilcev iz idriške okolice ni bilo znabiti zaradi snega; tudi od drugod jih je nekaj manjkalo.

(Prvi občni zbor na novo ustanovljene podružnice c. kr. kmetijske družbe v Logateci) bode v nedeljo 19. t. m. popoldne ob 4. uri v šolskem poslopji v Dolenjem Logateci. Glavni odbor zastopal

bode tajnik g. Gustav Pirc. Dnevni red je: 1. Volitev. 2. Predlog o ustanovitvi družbene drevesnice. Omenjati nam je veselo vest, da bode Logaška podružnica najmnogobrojnejša na Kranjskem, kajti vpisalo se je preko 60 udov. Največ zaslug pri tem pa ima gospod nadučitelj V. Ribnikar.

(Žandarmerijska postaja) na Grosupljem se je opustila, mesto nje pa se je ustanovila nova v Šmariji pod Ljubljano.

(Šolske vesti.) Enorazrednica na Črnem vrhu razširila se bo v dvorazrednico; ljudska šola v Trnovem na Krasu postane četverorazredna. Na drugi mestni šoli v Ljubljani se je dovolil jeden paralelni razred.

(Učiteljske spremembe.) Začasna učiteljica gđ. Ivanka Praprotnik nastavi se za stalno v Postojni. Učitelja g. Likar v Godoviču in g. Piš v Št. Vidu pri Starem Trgu vzajemno menjata za službi.

(Dijaška kuhinja v Ptui) je meseca novembra razdelila 513 poreij ter imela 76 gl. 95 kr. stroškov. Znova so darovali: sl. okrajni zastop Ormožki 10 gl.; Slovenci v Ljubnem mesečnine 5 gl. 50 kr.; č. g. Herg Lovro, kanonik v Mariboru 5 gl.; č. g. Franc Zmazek, župnik pri sv. Urbanu 5 gl.; č. g. Dav. Meško, kaplan pri sv. Petru niže Maribora 5 gld.; č. gosp. Franc Ostre, kaplan pri sv. Tomaži 3 gld.; Vsem dariteljem presrečna zahvala! Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan na Ptui.

(Za zaupne možé) k sostavi bodočih porotniških imenikov pri c. kr. Celjski okrožni sodnji poklicani so bili minuli petek gg.: dr. J. Sernec iz Maribora, dr. Tomšek iz Slov. Gradca in Ferd. Kada iz Ormoža.

(Samomor in nesreča.) V Trojanah se je v petek večer neki popotnik sam usmrtil. Žalostna smrt. — Za Jaselnikom pri Trojanah se je pa pred štirinajstimi dnevi neki težak tako nesrečno povozil, da so ga morali v bolnišnico v Ljubljano pripeljati.

(O domobranu ali črni vojski). Občinski načelniki imajo že po celi državi silno veliko dela zaradi prve sostave za bodočo črno vojsko. Lahko si mislimo, kaj bo dela, preden si vsak župan v red spravi vse moške iz 23 letnikov, ki črni vojski pripadajo. Marsikje je šla trda s to sostavo, kar pa ni čuda, ker se pač ne more zahtevati, da bi bili župani ali njihovi tajniki v vsem izvedenci. Kjer delo na noben način ni moglo spod rok, ondi je poslala brambovska gosposka pomožno uradno osobje k županu, da mu spisuje domobrance iz 23 letnikov, kar se mora do marca bodočega leta dovršiti. Bodočo spomlad jel se bode potem sestavljati domobran in se bo najprej postavil na — papirji. V Avstriji bomo imeli 92 domobrantskih batalijonov, na Ogrskem pa 93, kolikor je namreč tu in tam brambovskih batalijonov. Častniki, podčastniki in moštvo se bo že sedaj na papirji tako vredilo, da kedar bo treba, se bo kar samo sklicalo in skupaj bo 185 batalijonov domobrancev samih čvrstih junakov. V batalijone se bodo uvrstili najprej domobranci družega nabora t. j. od 37. do 42. leta in pravijo, da bo že teh zadosti. Prvi nabor od 32. do 37. leta se bode pa za sedaj menda določil za spopolnitev stalne armade, in pa za delavske kompanije, ki se bodo potaknile po trdnjavah, večjih in manjših vojaških postajah, po magacinih itd. Moštvo prvega nabora priredilo se bo že v mirnem času tistim vojaškim oddelkom, kjer se bo moralo v vojnem času k orožju oglasiti.

Telegrami.

Beligrad, 6. dec. Bolgarsko deputacijo je kralj prav srčno sprejel. Deputacija je dobila od doma ukaz, že na Dunaji vprašati pri ruskem poslanstvu, če bi ji ne bilo možno zaslišani biti pri caru v Petrogradu. V Sofiji se namreč nadjajo, da jim car ne bo vrat pred nosom zapiral.

Berolin, 7. dec. Princ vladar bavarski dospel je dopoldne semkaj. Na kolodvoru so ga pričakovali: cesar, prestolonaslednik, drugi knezi, generaliteta in gosposka. Kar je bilo ondi cesarske rodovine navzočih, jih je objemal in poljubljali so se. Cesar se je peljal s princem vladarjem v enem vozu v kraljevi grad. Narod ju je navdušeno pozdravljaj.

Pariz, 6. dec. Floquet je rekel, da sprejme sostavo kabineta. Grevy je poklical tudi Clemenceau-a, Ferry-ja, Brissona

in Devésa. Princ Aleksander Battenberg
dospel je semkaj.
London, 6. dec. Car je Kaulbarsa
silno hladno sprejel!

Umrli so:

3. dec. Janez Pohl, krojač, 68 let, Stari trg št 22, spri-
denje jeter. — brat Tobias Vernik, mlih, 86 let, Marijin trg
št. 5, Marasmus. — Jurij Vidak, brivec, 31 let, pred škofijo
št. 11, jetika.
4. dec. Meta Verbič, posestnica, 68 let, Krakovske ulice
št. 6, jetika. — Štefan Makuč, pisar, 33 let, Cerkvene ulice št.
5, jetika.

V bolnišnici:

3. dec. Marija Rome, gostija, 66 let, Oedema pulm. —
Fran Bedenk, dninar, 70 let, Pneumonia.

Tuji.

5. decembra.

Pri **Malicu**: Pokorny, glavni ravnatelj, z Dunaja. —
Weissman, Feigel, Schäffer in Stole, trgovci, z Dunaja. — J.
Heiner, trgovec, iz Lütticha. — Ivana Hohengasser, zasebnica,
iz Koroškega.

Pri **Stonu**: Laudig in Pfeierer, trgovca, z Dunaja. —
C. Kroitzel, potovalec, iz Ustja nad Labo. — Herman Botschan,
potovalec, iz Češkega. — Janez Weitner, tovarnar, s soprogo,
iz Gradea. — C. Ferrič, potovalec, iz Zagreba. — Karol Burg-
hardt, c. k. dvorni pošiljatelj, iz Udine.

Pri **Bavarskem dvoru**: Hren in Golob, zasebnika,
iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru**: Alojzij Tuschitz, uradnik,
z Dunaja.

Pri **Avstrijskem caru**: Anton Krisehka, brivec, iz
Terbovelj. — Janez Zupančič, trgovski pomočnik, iz Zagorja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739-55	- 0.4	sl. jvzh.	oblačno	
6. 2. u. pop.	738-75	+ 1.2	sl. svzh.	"	0.00
9. u. zveč.	738-32	- 1.4	sl. vzh.	"	

Oblačno. Srednja temperatura - 0.2° C., za 0.6° nad
normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

7. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 05 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	84 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 " 60 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 30 "
Akcije avstr.-ogerske banke	886 " — "
Kreditne akcije	300 " 10 "
London	126 " 30 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 97 1/2 "
Ces. cekini	5 " 96 "
Nemške marke	61 " 90 "

Št. 19.874.

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem je izpraznjeno
službeno mesto

policijskega komisarja

z letno plačo 1200 goldinarjev in pravico do dveh v pokojnino
vstevnih 10% petletno.

Prosilcem za to službo je prošnje z dokazili o starosti,
o sposobnosti, ktere treba za višje upravno ali pa za sodniško
službovanje, o dozdanjem poslovanji in o popolnem znanji slo-
venskega in nemškega jezika vložiti do

24. decembra letos

pri podpisnem magistratu in sicer onim, ki so v javni službi,
potem predstojajoče gospodke.

Prosilci, ki so praktično izurjeni v policijski službi, imajo
caeteris paribus prednost.

Mestni magistrat Ljubljanski

29. dan novembra 1886.

(3)

Štev. 7826.

Razglas.

(2)

Deželni odbor s tem objavlja, da se bode po-
bóranje deželne naklade po 6 gold. od vsakega
hektolitra (oziroma 6 kr. od vsakega litra) porabljenih
žganih pijač (žganja, špirita, ruma, araka, punčnega
cveta, rozolije, likëra in vsake vste poslašenih žganih
pijač) v davčnih okrajih Bistrica, Velike Lašče, Idrija,
Kranjska gora, Kranj, Ljubljanska okolica, Ljubljana
mesto, Kostanjevica, Litija, Metlika, Mokronog, Ra-
doljica, Novomesto, Žužemperk, Kamnik, Trebno in
Črnomelj za l. 1887 pótom javne dražbe pod spodaj
navedenimi pogoji v najem dalo.

Za leto 1887 je dražbena cena, ki se bode iz-
klicala, za navedene okraje tako-le postavljena:

Bistrica	1600 gld.
Velike Lašče	1200 "
Idrija	1600 "
Kranjska gora	2800 "
Kranj	14000 "
Ljubljanska okolica	14000 "
Ljubljana mesto	14000 "
Kostanjevica	400 "
Litija	6000 "
Metlika	400 "
Mokronog	1600 "
Radoljica	10000 "
Novomesto	1600 "
Žužemperk	600 "
Kamnik	12000 "
Trebno	400 "
Črnomelj	400 "

Dražbena obravnava vršila se bode dné 11. dec.
leta 1886 ob 10. uri popoldne pri deželnem od-
boru kranjskem v Ljubljani ter se bode vsak nave-
denih davčnih okrajev v namen zakupa posebej iz-
klical. Pri tem se opomni, da se bodeta davčna
okraja Ljubljanska okolica in mesto Ljubljana le
skupno jednemu zakupniku oddala.

Druge določbe, pod katerimi se dá deželna na-
klada v najem, so objavljene v „Slovencu“ od dné
1. decembra št. 275.

Od deželnega odbora kranjskega
v Ljubljani dné 2. dec. 1886.

Štev. 19.874.

Služba mestnega stražmeštra.

Po sklepu mestnega odbora je zopet popolniti izpraznjeno
službo tukajšnjega mestnega stražmeštra, za ktero je usta-
novljena letna plača 500 gld. in pravica do službene obleke.
Neobhodno potrebno je za to službo izkustvo v javnem
varnostnem službovanji.

Prošnja z dokazili v tem svojstvu in o dozdanjem poslo-
vanji sploh, o starosti, o fizični sposobnosti in o popolnem znanji
slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu vložiti je do

24. decembra letos

pri podpisnem magistratu in sicer onim, ki so v javni službi,
potem predstojajoče gospodke.

Mestni magistrat Ljubljanski

2. dan decembra 1886.

(2)

Hišo dá v najem

ali jo tudi prodá

podpisani na Zgornjem Berniku. Hiša ima dva
nadstropja, dve kleti, zidane stene, je varna pred po-
žarom in tik ceste kakih deset korakov od zdrave tekoče
vode oddaljena. Priprava je za krèmo ali prodajal-
nico. Zraven poslopja se prodá tudi nekaj vrta, kateri
leži poleg hiše.

Kdor želi hišo v najem vzeti ali kupiti, naj se
oglasí do konca tekočega leta. Cena in vse drugo
se izvé pri lastniku hiše

(3)

Marku Kaplenku,

na Zgornjem Berniku, pošta Cerklje.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža
zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih
zahval o naših izbornu skušenih domačih zdra-
vilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Du-
naji dve in ena kemična tovarna v Gradei (na
Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. ob-
činstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da
spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi,
da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy
poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrsten uspeh pri vseh boleznih
v želodeu in so neprekosljivo
sredstvo zoper: mankanje slasti
pri jedi, slab želodec, urák,
vetrove, koliko, zlatenico,
bljuvanje, glavoból, krč v
želodeu, bitje srca, zabu-
sanje, gliste, bolezni na vra-
nici, na jetrih in zoper zlato
žilo. 1 Steklenica velja 20 kr.,
1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozar-
jamo, da se tiste istište Ma-
rijacejske kapljice dobivajo
samo v Lekarni Trnkóczy-ja
zraven rotovža na velikem Mest-
nem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper pro-
tin ter revmatizem, trganje po udih,
bolečine v križi ter živcih, oteklino,
otrpnele ude in kite itd., malo časa
če se rabi, pa mine popolnem trganje,
kar dokazuje obilno zahval. Zahteva
naj se samo „cvetu zoper trganje po
dr. Malicu“ z zraven stajočim zna-
menjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven
stojega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrni t c

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hri-
pavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl.
56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so
se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega
telesu, glavobólu, otrpnjenih udih, skazenem želodeu,
jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden
zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto
najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh bo-
leznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih,
bezgavk, vseh na-
lezljivih kužnih bo-
lezni, kašlja, pluč-
nih in vratnih bo-
lezni ter odpravlja
vse gliste, tudi vzdr-
žuje konje debele,

okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.
Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljšo mazilo za
lonje, pomaga pri
pretégu žil, ote-
kanji kolen, kopti-
nih boleznih, otrp-
nenji v boku, v križi
itd. otekanji nog,
mehurjih na nogah,
izvinjenji, tišcanji
od sedla in oprave,
pri sušeti itd. s kratka
pri vseh vnunjih bo-

lezni in hihah. Steklenica z rabilnim navodom vred
stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo
v Lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža
in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

(6)

Žrebanje že o božiču!

KINCSEM
SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld.
samo

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih
dobitkov.

(36)

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.